

День Дівень
Ганна Усова
Ян Пенфей

Актуальні питання підготовки майбутніх фахівців до вокально-професійної діяльності

УДК 372.878
DOI <https://doi.org/10.24195/artstudies.2023-1.2>

День Дівень
аспірант факультету
музично-хореографічної освіти
Південноукраїнський національний
педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського
ORCID: 0000-0003-0054-8407

Ганна Усова
аспірант факультету
музично-хореографічної освіти
Південноукраїнський національний
педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського
ORCID: 0000-0001-9214-2038

Ян Пенфей
аспірант факультету
музично-хореографічної освіти
Південноукраїнський національний
педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського
ORCID: 0009-0006-4519-3151

Питання осучаснення методики підготовки здобувачів до вокально-професійної діяльності в закладах вищої освіти у процесі навчання співу в останні десятиріччя набувають усе більшої актуальності, оскільки існує необхідність докорінної зміни вокально-педагогічної парадигми.

Метою статті передбачено узагальнення наукової думки стосовно підготовки здобувачів магістратури до вокально-професійної діяльності в закладах вищої музично-педагогічної освіти на сучасному етапі. Методологія дослідження передбачає використання комплексу теоретичних методів: аналізу поглядів науковців щодо проблем вищої вокальної освіти та їх узагальнення, систематизації тезаурусу в означеній площині та обґрунтування актуальних наукових підходів до вирішення питань підготовки майбутніх співаків і викладачів до вокально-професійної діяльності у закладах вищої освіти.

Відзначено, що тригером суттєвих змін стало долучення української вищої освіти до Болонської системи дворівневої вищої освіти й уведення магістерського ступеня, що спонукало педагогічну спільноту до активної науково-пошукової діяльності і тим самим відкрило нові обрії для вдосконалення вокально-освітньої системи.

Розглянуто сутність поняття «професійна підготовка» та особливості її конкретизації в галузі музичної освіти, специфіку вокально-фахової діяльності майбутніх співаків і викладачів вокалу, особливості вокально-освітнього процесу як відносно самостійної галузі у сфері професійно-музичної підготовки.

Приділено увагу науковим працям, у яких обґрунтовано доцільність запровадження провідних ідей інноваційного, гуманістичного, культурологічного, компонентного, герменевтичного наукових підходів, а також дослідженням, у яких увага концентрується на осмисленні проблем художньо-змістового характеру, питаннях особистісного, комунікативно-суб'єктного спрямування, оновлення методів і технології формування виконавської майстерності й педагогічної стабільності.

Ключові слова: вокально-професійна діяльність, фахова підготовка, освітня парадигма, наукові підходи.

Постановка проблеми. Важливим шляхом розвитку суспільства є підготовка висококваліфікованих кадрів, діяльність яких стає рушійною силою інноваційних перетворень, удосконалення соціокультурного середовища і життєдіяльності людства. Визнання значущості цього факту зумовило активне дослідження засобів підвищення ефективності освітньої системи із загальнонаукових, філософських, музикознавчих та музично-педагогічних позицій.

Приділення особливої уваги якості підготовки майбутніх фахівців мистецької, зокрема музичної освіти, пов'язане з тим, що в умовах стрімкої глобалізації й революційних зрушень у сучасному середовищі та засобах пізнання, а також переваги віртуального способу спілкування суспільством усе більш глибоко усвідомлюється значущість гуманітарного виховання і ролі мистецтва як засобу впливу на світоглядні настанови й особистісно-моральне визрівання молоді нових генерацій.

Особливої гостроти в галузі музичної освіти набула потреба в оновленні методики вокально-фахової підготовки здобувачів. Цей факт пояснюється специфікою умовно-рефлекторної природи формування вокальних навичок, яка впродовж багатьох століть проявлялася у превалюванні

у вокально-освітній практиці емпірико-інтуїтивного, репродуктивно-наслідувального характеру педагогічного впливу на співаків-початківців.

Суттєві позитивні зрушення у світовій мистецькій педагогіці, зокрема і в українській вокально-освітній системі, відбулися починаючи із середини минулого століття у зв'язку з науковими здобутками, які розкривали механізм формування рухових навичок, роль підсвідомості й психологічної настанови на діяльність, дослідженням методів поетапного формування здатності особистості до сприйняття й оволодіння навичками самостійної та творчої діяльності, запровадженням ідей герменевтичного і семіотичного аналізу творів мистецтва тощо.

В Україні суттєві перетворення в мистецько-освітній системі, зокрема і в галузі музичного мистецтва, відбулися з приєднанням у 2005 р. до Болонського процесу й підписанням декларації щодо переходу до дворівневої організації вищої освіти: бакалаврату та магістратури. Визнання магістерського ступеня як проміжного між вищою академічною й науковою освітою затребувало побудови освітньої методики нового типу. Її важливим завданням стала підготовка викладачів, здатних до наукового осмислення

вокально-педагогічних процесів і надання їм нового, самостійно-пошукового й творчого імпульсу. Завдяки цьому і в галузі вокальної педагогіки відкрилися нові обрії для осучаснення вокальної методики та вдосконалення підготовки фахівців нової генерації.

Метою статті є узагальнення наукової думки стосовно підготовки здобувачів магістратури до вокально-професійної діяльності в закладах вищої музично-педагогічної освіти на сучасному етапі.

Методологія дослідження передбачає використання комплексу теоретичних методів: аналізу поглядів науковців щодо проблем вищої вокальної світи та їх узагальнення, систематизації тезаурусу в означеній площині та обґрунтування актуальних наукових підходів до вирішення питань підготовки майбутніх співаків і викладачів до вокально-професійної діяльності у закладах вищої освіти.

Огляд літератури. Проблеми професійної підготовки студентів музично-педагогічних закладів України ширко розглядаються в різних аспектах мистецької, музичної освіти й викладання вокально-фахових дисциплін і висвітлено в наукових роботах Г. Ніколаї, Н. Овчаренко, О. Олексюк, Г. Падалки, Є. Проворової, О. Ребрової, О. Рудницької, О. Щолокової та ін. У їхніх дослідженнях висвітлюються сутнісні властивості музичного мистецтва як соціокультурного феномену, роль мистецтва у становленні особистості, її духовному, інтелектуальному та художньо-ментальному розвитку, урахування індивідуально-особистісних властивостей здобувачів, актуальні питання впровадження інноваційних технологій в освітній процес тощо.

Усебічно висвітлюються й питання методики вокальної підготовки майбутніх фахівців у працях українських та зарубіжних науковців: В. Антонюк, Н. Гребенюк, Н. Косинської, Н. Кьон, С. Лисенко, О. Стахевича, у яких розглядаються питання синтетичної природи вокально-фахової освіти, зорієнтованості освітнього процесу на формування в майбутніх викладачів вокалу здатності до самостійної й творчої діяльності, підвищення вимог до стильової адекватності, інтерпретаційної майстерності та артистизму у вокально-виконавській діяльності, питання впровадження сучасних інформаційно-комунікативних і психолого-фізіологічних технологій у вокально-освітній процес, проблеми адаптації іноземних здобувачів до української освітньої системи (Н. Толстова, Мен Ян, Лоу Яньхуа, Цзінь Нань, Чжан Ї, Юй Хенюань) тощо.

Результати та їх обговорення. Звернення до праць науковців, які досліджували сутність родового для різних галузей музично-фахової підготовки поняття «професійна підготовка», розглядається як історичне явище, завдання й напрями якого зумовлюються відповідно суспільним соціально-економічним трансформаціям, як діяль-

ність, що спрямовується на засвоєння певного комплексу знань, навичок і практичного досвіду, набутого у процесі здобуття освіти (Гончаренко, 1997, 364). С. Гончаренко також наголошує на важливості набуття професійної підготовки кожним громадянином «із метою озброєння знаннями, уміннями та навичками, необхідними для працівника певної галузі» (там само, с. 241–242).

Розглядаючи професійну підготовку у філософському і методологічному аспектах, науковці виділяють головні змістові характеристики професійної підготовки: ціннісні характеристики особистості; систему рівнів і профілів у навчальних закладах; суб'єкт-об'єктну та суб'єкт-суб'єктну взаємодію педагога з учнями як повноправними суб'єктами педагогічної взаємодії; результат підготовки, який фіксує здобутки освітньої діяльності особистості: загальної культури, ступеня її освіченості, фахової компетентності, як сукупність якостей особистості, спеціальних знань, умінь і навичок, трудового досвіду і норм поведінки, що забезпечують можливість успішної праці за вибраною професією й необхідні майбутньому фахівцю для успішного виконання специфічних функцій і завдань освітньо-виховного процесу (Ніколаї, 2021; Падалка, 2008; Реброва, 2014; Овчаренко, 2021, Щолокова, 2009).

Розглядаючи сутність професійної підготовки як суспільне явище і педагогічний процес, науковці пропонують оцінювати міру адекватності професійної підготовки здобувача освіти, заснованої на комплексі критеріїв, а саме: зумовленості змісту підготовки фахівців вимогам національно-освітніх потреб суспільства; досягненні мети певним освітнім закладом; надання доступності, демократичності й наукової обґрунтованості змісту і організаційним формам навчального процесу, дидактичної та методичної забезпеченості процесу професійної підготовки, адекватності змісту і стилю навчання функціям сучасного педагога та учня в системі професійної підготовки, належному рівню матеріального забезпечення й розвиненій системі моніторингу та оцінки якості отриманих результатів (Курило, Світличний, 2019, с. 18–23).

О. Рудницька розглядає зміст професійної підготовки з позиції єдності виховання та навчання як процес цілеспрямованого впливу на особистість (Рудницька, 1998, с. 34). З урахуванням означеного вчена надає власну дефініцію професійній підготовці, визначаючи її як «...процес і результат формування якостей особистості засобами навчання та виховання, відповідно до норм духовної культури і цінностей суспільства» (там само).

Узагальнюючи різні наукові підходи до визначення поняття «професійна підготовка» майбутнього фахівця, відзначимо, що протягом другої половини ХХ ст. увага мистецтвознавців та педагогів, за свідченням Г. Ніколаї, відокремилась

у самостійну галузь освітньої системи з відповідною структурою та змістом (2021, с. 5). Професійна підготовка охоплює комплекс соціальних, культурних, ментальних, художніх цінностей, особистісних і професійних властивостей, яких особистість набуває у процесі здобуття освіти. Отже, її сутність інтерпретуємо як полізмістовний, цілеспрямовано-організований освітньо-виховний процес, спрямований на формування компетентного фахівця, здатного до самостійної й творчої педагогічної діяльності в певній освітній галузі.

Система підготовки фахівців у галузі музичної освіти охоплює загальноосвітній, психолого-педагогічний та музично-фаховий аспекти, а також методико-педагогічну та методико-практичну озброєність здобувачів.

Розглянемо сутність і специфіку музично-фахової підготовки майбутніх викладачів вокалу. Насамперед зазначимо, що сутність поняття «музична підготовка» розглядали такі науковці, як Г. Падалка, О. Отич, О. Олексюк, О. Ростовський та ін. Так, О. Ростовський визначає музично-фахову підготовку як процес взаємодії вчителя й учнів, яка відбувається «...з метою передачі одним і засвоєння іншими досвіду музичної діяльності як складової частини змісту соціального досвіду», у результаті чого відбувається органічне поєднання «емоцій і розуму, свідомості і почуття», а з цим і становлення майбутнього фахівця (Ростовський, 2001, с. 11).

Під музичною підготовкою автор розуміє «...процес і результат музичного навчання, виховання і розвитку як передумову активної музично-творчої діяльності», унаслідок якого засвоєння комплексу знань, умінь і навичок музичної діяльності, формуються індивідуальні здібності, здатність до емоційно-естетичного сприймання й інтерпретації художнього сенсу музики та його виконавського втілення, тобто відбувається професійне зростання музиканта» (там само).

Нам також імponує дефініція поняття, пропонує Г. Падалкою, яка акцентує на тому, що зміст музичної освіти є невід'ємним компонентом підготовки майбутнього фахівця, чинником особистісного, духовного, культурного, художнього, творчого розвитку за умов звернення до здобутків національного українського мистецтва, органічного поєднання провідних видів музичної діяльності: сприймання/пізнання, оцінювання, творення. Відзначає авторка і значущість досягнення єдності між емоційними й раціональними, об'єктивними й суб'єктивними, свідомими й підсвідомими способами осягнення художньо-образного змісту музичних феноменів (Падалка, 2008, с. 21).

Отже, музична підготовка визнається необхідним компонентом фахової підготовки майбутніх викладачів вищої школи.

У дослідженнях таких науковців, як Н. Кьон (2020), Г. Ніколаї (2020; 2021), В. Міщанчук (2015), розглядаються питання модернізації музично-освітньої системи за рахунок упровадження інноваційного підходу та застосування спеціальних технологій, зокрема використання сучасних інформаційно-комунікативних засобів, залучення здобувачів освіти до сугесто-педагогічних тренінгів, засвоєння ними артпедагогічних методик, налагодження міжпредметної координації з метою формування інтегративно-фахових знань і узагальнених способів освітньої й професійно спрямованої діяльності тощо.

Значущість останнього, міжпредметно-координаційного, наряду зумовлена тим, що система музично-фахової підготовки забезпечується у процесі оволодіння змістом освіти окремих, відносно самостійних освітніх компонентів, забезпечених комплексом лекційних та індивідуальних занять. Урахування природної варіативності перебігу індивідуально-виконавських дисциплін потребує постійної кореляції освітнього процесу з метою надання йому системності, інтегративності й суголосності.

Нагадаємо, що зміст фахової підготовки здобувача мистецької освіти вирізняється за змістовим наповненням і видами музично-навчальної діяльності: музично-теоретичним, музикознавчим, виконавсько-інструментальним, диригентсько-хоровим, вокальним. Останній є предметом нашої уваги.

Поняття «вокально-фахова підготовка» розглядається у працях багатьох науковців із погляду визначення її належності до загального поняття «виконавство» як підґрунтя вияву специфіки саме співу як різновиду виконавської діяльності. Із цього погляду звернемо увагу на дослідження науковців, які розглядають музичне виконавство як самостійне явище, що має власні історичні витоки, видатних представників, соціокультурний статус й форми художньо-творчого виявлення та ототожнюють його з такими музично-педагогічними поняттями, як «музично-виконавська діяльність», «музично-виконавський» процес (Ліпська, 2007; Ovcharenko, Matveieva, Chebotarenko, Koehn, 2019).

Учені також підкреслюють, що художньо-творчий розвиток майбутнього фахівця є ключовим у набутті вокально-фахової компетентності, та підкреслюють значущість його прояву у виконавсько-інтерпретаційній діяльності. Адже музичне виконавство являє собою, на думку науковців, особливий вид художньо-творчої діяльності, який засобами співу розкриває емоційну, художньо-образну сферу музики і дає змогу реалізувати художньо-технічні та художньо-естетичні завдання в процесі пізнання, аналізу та створення власної версії виконання творів (Го Яньжань, 2023; Ніколаї, Тао Жуй, 2021; Реброва, 2014).

Теоретичне осмислення феномену «вокально-фахова підготовка» з позиції музичної педагогіки дало змогу С. Ліпській сфокусувати увагу на його процесуальному аспекті. На думку дослідниці, цей феномен слід розглядати як «...багатокомпонентний, цілісний процес, спрямований на оволодіння певною системою музично-теоретичних знань і практично-виконавських навичок, формування художньо-естетичного досвіду й виконавської культури, що забезпечує досягнення найкращого результату в сприйнятті, розумінні, емоційному та інтелектуальному пізнанні музичного мистецтва, усебічний розвиток індивідуальних якостей і музичних здібностей кожного суб'єкта навчання, можливість його самореалізації в музично-виконавській творчості» (Ліпська, 2007, с. 8).

Отже, урахуовуючи наукові погляди дослідників, поняття «вокально-фахова підготовка» розглядатимемо як навчально-освітній процес, спрямований на досягнення здобувачами високого рівня професійної майстерності у галузі співочого виконавства та вокальної педагогіки. Умовами ефективного забезпечення вокально-фахової підготовки, на нашу думку, мають стати її методологічна обґрунтованість, поєднання сталих ефективних традицій з інноваційними науковими підходами, принципами, методами і технологіями.

Серед найбільш поширених методологічних підходів, які відіграють фундаментальну роль у розвитку сучасної вокальної педагогіки, науковці виділяють гуманістичний, культурологічний, компетентнісний та інноваційний підходи як найбільш адекватні для «досягнення гармонії у відносинах між особистістю і соціальною сферою буття» (О. Щолокова, 2019, с. 9) та осучаснення її змісту й методів педагогічної взаємодії (Го Яньжань, 2023).

Розглядаючи мистецьку підготовку з позицій гуманістичних відносин, О. Щолокова виділяє низку актуальних завдань, а саме: переосмислення світоглядно-методологічних основ гуманістичного пізнання; забезпечення гуманістичної спадкоємності у мистецькій освіті; упровадження різних навчальних програм, спрямованих на вивчення здобутків своєї національної культури та культур інших народів світу з пріоритетом духовних і моральних цінностей. Із погляду культурологічного підходу мистецька підготовка є специфічною формою суспільної свідомості, спрямованої на «пояснення смислу, закономірностей, основних напрямів духовно-практичного освоєння мистецтва, тлумачення його художніх творів, визначення можливостей їх використання у навчальному процесі» (О. Щолокова, 2019, с. 12).

Отже, культурологічна підготовка особистості сприяє формуванню осмислювати культурні явища відповідно до фундаментальних принципів інтеграції, історизму, опори на аксіологічні та гедо-

ністичні уявлення, оволодіння вмінням аналізувати й оцінювати мистецькі явища, володіти творчими способами мистецької діяльності.

Спираючись на думку дослідниці, зауважимо, що згідно з гуманістичним підходом, сучасна модель мистецької підготовки в системі вищої освіти має поєднувати національні культурні надбання, теоретичні доробки прогресивної педагогіки й досвід поколінь у широкому сенсі. Завдяки цьому в освітньому процесі формуються громадянська позиція й світогляд майбутніх фахівців на засадах урахування їхніх національних, ментальних та індивідуальних особливостей.

Цінність застосування парадигмальних ідей компетентнісного підходу полягає у перенесенні головних акцентів із засвоєння й відтворення фактологічного матеріалу та комплексу навичок і умінь на здатність до опанування здатності здобувати, усвідомлювати, інтегрувати та застосовувати самостійно й творчо в різних умовах практичної діяльності здобутки освіти. У цьому сенсі особливе значення відводимо самостійній роботі індивіда, яка спрямована на отримання знань із різних інформаційних джерел, що дає змогу розглядати компетентність у сфері мистецької підготовки як результат саморозвитку і самоосвіти особистості (Н. Толстова, Цзян Хепін).

Перехід від репродуктивно-знаннєвої до компетентнісно-орієнтованої моделі передбачає активне впровадження в освітній процес сучасних освітніх технологій. Із цього погляду важливо звернути увагу на те, що компетентнісний підхід передбачає не лише набуття сукупності знань і навичок, а й формування індивідуальних властивостей особистості, її умотивованості та готовності до сприйняття інновацій, необхідних в умовах «інформаційного буму».

Цінність упровадження компетентнісного підходу в галузі мистецької підготовки пояснюється його зорієнтованістю на врахування сучасних вимог ринку праці, зміни характеру соціального замовлення й вимог щодо готовності випускника до виконання своїх виробничих функцій, а також створення умов для самореалізації особистості у процесі професійної діяльності.

Одним із найбільш актуальних для дослідження питань виконавства й викладання музично-виконавських дисциплін є герменевтичний підхід, запроваджений у 1966 р. Дільтеєм та розвинутий у працях Х. Г. Гадамера, Ф. Шлеєрмахера і сучасних науковців (О. Олексюк, О. Самойленко, С. Шипа та ін.). У галузі вокальної освіти цим питанням приділили увагу Го Яньжань, Т. Жигинас, Лінь Янь, Н. Овчаренко, І. Полубоярина та ін. Так, Н. Овчаренко розглядає герменевтичний підхід як «...загальну теорію інтерпретації та теорію розуміння цілісності художніх смислів творів» і додає, що його застосування дає змогу з'ясувати, «...яким

чином проходить комунікація між твором мистецтва та суб'єктом», й усвідомлювати майбутніми фахівцями сутність глибинних смислів музичних творів та здійснювати їх художньо-виконавську й вербально-педагогічну інтерпретацію (Овчаренко, 2023, с. 190–191).

Досягнення такого розуміння мистецького феномену ґрунтується на взаємодоповненні розумового, структурно-аналітичного та цілісно-інтуїтивного, інтерпретаційно-психологічного підходів до аналізу сприйнятих музичних феноменів, усвідомлення й реалізації смислової кореляції між музично-мовленнєвими і виконавсько-виразними засобами у їх цілісності. Як зазначає Го Яньжань, вироблення інтерпретаційної версії твору, зумовлене «...історико-культурним середовищем, проявом індивідуально-особистісних, світоглядно-мистецьких уявлень і музично-інтонаційного досвіду митця, дає змогу виконавцеві проникнути в глибини внутрішньосмислового устрою творів і осягати «секрети» їх художньої цілісності» (Го Яньжань, 2023, с. 82).

Висновки та перспективи подальших наукових розвідок. Отже, професійна підготовка майбутніх фахівців вокального мистецтва є важливим складником мистецької педагогіки і потребує подальших досліджень. Доведено, що існує необхідність докорінної зміни вокально-педагогічної парадигми з репродуктивно-наслідувального стилю викладання на науково обґрунтовану підготовку фахівців, готових до осягнення й використання здобутків педагогічної спільноти, спрямованих на вдосконалення системи мистецької, музичної та вокально-фахової підготовки здобувачів, та здатних до самостійно-творчої й пошуково-дослідницької діяльності. Акцентовано, що для вдосконалення у цьому напрямі вокально-педагогічної практики особливу складність становить умовно-рефлекторна природа формування вокальних навичок, яка зумовлює превалювання емпірико-інтуїтивного підходу до навчання співу.

Установлено, що сучасні вимоги до якості діяльності фахівців означеного профілю зумовлюють необхідність перебудови методики підготовки як у виконавській, так і у вокально-педагогічній площині. Важливу роль на цьому шляху відіграє впровадження парадигмальних ідей гуманістичного, культурологічного, компетентнісного, інноваційного та герменевтичного підходів, а також посилення інтегративних процесів на засадах міждисциплінарної координації в межах вищої музич-

ної та музично-педагогічної освіти й надання їй спрямованості на особистісну самореалізацію майбутнього фахівця в процесі вокально-фахової діяльності. Потреба вирішувати означені проблеми відкриває широкі перспективи для подальших розвідок.

ЛІТЕРАТУРА

- Курило, В. І., Курило Л. І., Світличний, О. П. (2019). Професійна діяльність як чинник формування культури особистості. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*. № 3. С. 51–54. DOI: <https://doi.org/10.32461/2226-3209.3.2019.191761>
- Ніколаї, Г. Тао Жуй, (2021). Методичні засади формування художньо-педагогічної майстерності викладачавокалу. *Інноваційна педагогіка*, 37, 126–130. DOI: <https://doi.org/10.32843/2663-6085/2021/37.25>
- Овчаренко Н. А. (2014). Професійна підготовка майбутніх учителів музичного мистецтва до вокально-педагогічної діяльності: теорія та методика [Монографія]. Кривий Ріг, 398 с.
- Отич, О. М. (2009). Мистецтво у системі розвитку творчої індивідуальності майбутнього педагога професійного навчання : дис. ... д-ра наук : 13.00.04.
- Падалка, Г. М. (2008). Педагогіка мистецтва (Теорія і методика викладання мистецьких дисциплін). Київ : Освіта України, 274 с.
- Реброва, О. Є. (2014). Теорія і методика формування художньо-ментального досвіду майбутніх учителів музичного мистецтва та хореографії : дис. ... доктора пед. наук. Київ, 595.
- Рудницька, О. П. (2001). Світоглядна функція мистецтва. *Мистецтво та освіта*, № 3, 115.
- Ліпська С. Л. (2007). Методичні засади удосконалення музично-виконавської підготовки учнів в умовах позашкільної спеціалізованої освіти : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.02 – теорія та методика музичного навчання. Київ.
- Щолокова О. Категорія духовності у мистецькій світі: компетентнісний аспект. *Естетика і етика педагогічної дії*. 2011. Вип. 1, 127–136.
- Щолокова, О. П. (2017). Новітні підходи та технології у професійній підготовці вчителя мистецьких дисциплін. *Innovative processes in education: Collective monograph. AMEET Sp. z o.o., Lodz, Poland*, 238–246.
- Nikolai, H., Linenko, A., Koehn, N., Boichenko, M. (2020). Interdisciplinary Co ordination in Historical-Theoretical and Music-Performing Training of *Future Musical Art Teachers*. *Journal of History Culture and Art Research*. VL. 9, DOI: <http://dx.doi.org/10.7596/taksad.v9i1.2434>
- Ovcharenko, N., Matveieva, O., Chebotarenko, O., & Koehn, N. (2019). Methodological Readiness of Musical Art Master's Degree Students: A Theoretical Research. *Journal of History Culture and Art Research*, 8 (4), 166–176.

Current issues of future specialists' preparation for vocal-professional activity

Deng Diwen

Postgraduate Students at the Faculty of Music and Choreographic Education South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushynsky
ORCID: 0000-0003-0054-8407

Ganna Usova

Postgraduate Students at the Faculty of Music and Choreographic Education South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushynsky
ORCID: 0000-0001-9214-2038

Yang Pengfei

Postgraduate Students at the Faculty of Music and Choreographic Education South Ukrainian National Pedagogical University named after K. D. Ushynsky
ORCID: 0009-0006-4519-3151

The issue of modernizing the methodology of preparing students for vocal-professional activity in higher education institutions in the process of teaching singing has become more and more relevant in recent decades, as there is a need for a fundamental change in the vocal-pedagogical paradigm.

The purpose of the article is to generalize the scientific thought regarding the preparation of master's degree applicants for vocal professional activity in institutions of higher music-pedagogical education at the current stage. The research methodology involves the use of a complex of theoretical methods: analysis of the views of scientists regarding the problems of the higher vocal education and their generalization, systematization of the thesaurus in the specified plane and substantiation of current scientific approaches to solving the issues of preparing future singers and teachers for vocal professional activities in higher education institutions.

It was noted that the trigger of significant changes was the inclusion of Ukrainian higher education in the Bologna system of two-level higher education and the introduction of a master's degree, which encouraged the pedagogical community to active scientific and research activities and thus opened new horizons for improving the vocal education system.

The essence of the concept of "professional training" and the specifics of its specification in the field of music education, the specifics of the vocal-professional activity of future singers and vocal teachers, the peculiarities of the vocal-educational process as a relatively independent field in the sphere of professional-musical training are considered.

Attention is paid to scientific works in which the expediency of implementing leading ideas of innovative, humanistic, cultural, component, hermeneutic scientific approaches is substantiated, as well as research in which attention is focused on understanding the problems of an artistic content nature, issues of personal, communicative and subjective direction, updating the methods and technology of forming performance skills and pedagogical stability.

Key words: *vocal-professional activity, professional training, educational paradigm, scientific approaches.*